

det Dieblif — Aarsagen være, hvilken den vil — vi havde vedtaget eller vedtage en bestemt Lov for Communalvæsenet paa Derne, vilde ogsaa derved Regjeringens Berettigelse til ved Anordninger at forandre den, være ophevet. Naar altsaa Rigsdagen vedtager en Lov, som siger: der skal være eet Colonialraad, skal jeg vel ikke disputere med Nogen om, hvorvidt dette er en local Bestemmelse, men jeg skal holde mig overbevist om, at den da aldrig kan komme ind under Litra b, det vil sige, under de Bestemmelser, som Regjeringen kan forandre ved Anordninger. Det er i mine Tanker en Modsigelse at mene, at vi skulle vedtage en Lov og saa i en anden Paragraph berettigede til, at den under Form af Udstedelsen af en local Anordning skulde kunne forandres af Regjeringen; enten maa man altsaa ikke ville, at Regjeringen skal have Magt dertil, eller ogsaa maa man, forsaavidt jeg formaaer at indsee, udtrykkeligen berettigede Regjeringen til at gjøre netop denne, ikke andre Forandringer i det Lovudkast, som vi idetmindste have tænkt paa at votere ved denne Leilighed.

Det er af en meget æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Orsted) igjen idag, blevet bragt i Bevægelse, hvad jeg igaar tillod mig at saae paa, det Spørgsmaal, som synes at opstaae med Hensyn til visse Uttringer i et Document, der nys er os forelagt. Og det glæder mig, forsaavidt som det viser, at jeg ikke har seet feil, da jeg fandt, at der kunde være Grund til at opfaae et Spørgsmaal i denne Anledning. Rigtignok synes det saadant, at jeg turde have feilet deri, at jeg lod mig stille tilfreds ved den høitagede Finanzministers korte Svar til mig desangaaende; men det fortryder mig ingenlunde. Jeg har ifinde at lægge mig efter en Dyd, som jeg troer, at der fremtidig vil være rig Anledning for os alle til at øve, og den hedder Nøisomhed. Og da jeg derfor fik et Svar, som viste mig, at Ministeren fremdeles fastholdt den Overbeviisning, at vi paa denne danste Rigsdag ere berettigede til at fatte Beslutninger om Colonierne, ei alene uden nogen Indblanden af en anden Rigsdag eller andre uvedkommende Rigsdagsmænd, saa tænkte jeg:

det er mig særdeles kjært, det er i Conseqventis med Motiverne til dette Lovudkast, hvor det meget stærkt og bestemt er udialt, hvilket Enhver kan see ved at kaste et Blik paa dem lige i Begyndelsen. Og jeg tænkte derfor: det skal være mig særdeles kjært, om denne Conseqventis, inden muligen indtrædende Omstændigheder kunne gjøre ogsaa den tvivlsom, maatte træde ind i Virkeligheden ved et bestemt haandgribeligt Factum. Men et saadant haandgribeligt Factum turde det dog nok være, dersom vi, efterat dette Document af 28de Januar er os forelagt, vedtage, og dersom Hans Majestæt, efterat den er os forelagt, stadfæster en Lov, de vestindiske Colonier angaaende. Jeg skal derfor ogsaa af den Grund tillade mig ganske særdeles at anbefale vore Forslag, og navnlig, hvad vi have stillet til denne § 2, hvormed det Hele jo maa staae eller falde.

Slensborg: Jeg kan ikke Andet end aldeles henholde mig til, hvad Udvalgets ærede Ordfører saa klart har gjort gjældende om den Modsigelse, der vilde opstaae mellem Grundloven og Bestemmelserne i § 2, saafremt disse skulde blive vedtagne. Forsaavidt det er yttret, at den Control, som er tilfigtet fra Rigsdagens Side, ikke kunde udføres, naar ikke en Fremlæggelse af Lovene fandt Sted, som den i Paragraphen omhandlede, maa jeg dertil bemærke, at jeg troer, at der altid her i Rigsdagen vil findes en saadan Interesse for de vestindiske Anliggender, at de ville blive fulgte med Opmærksomhed, og at altsaa Misbrug ikke ville kunne hengaae upaagtede. Jeg tillod mig ved Sagens første Behandling at gjøre opmærksom paa, at i et Land, der har betydelige Colonier, som ere i en særdeles blomstrende Tilstand, nemlig England, besatter Parlamentet sig ikke med Lovgivningsvæsenet for Colonierne, men desuagtet føres der gennem Parlamentet en stadig Control med den coloniale Overbetyrelse. Jeg indseer ikke, hvorfor noget Saadant ikke ogsaa skulde kunne lade sig praktisere her, uden at en saadan Bestemmelse, som den § 2 indeholder, om en Fremlæggelse af Lovene for Rigsdagen, behøvedes.

Med Hensyn til det Forslag, som af de